

می‌کشاند و مناطق مخالفین را به نظام تسلیم می‌دهد. رسالت امریکا برای مخالفین در جنوب پُر واضح بود؛ زیرا میزان کمک‌های خود را در حدی نرساند تا مانع هجوم اردوی سوریه گردد.

در مورد ادلب، "تیکی هیلی" نماینده امریکا در سازمان ملل در کنفرانس مطبوعاتی، که اشاره‌ای به حکومت سوریه و هم‌پیمانان‌اش، روسیه و ایران، نموده بود، گفت: «این موقف اسف‌بار است؛ ولی اگر قصد دارند تا راه تسلط بر سوریه را تعقیب کنند، می‌توانند آن را انجام دهند.» وی افزود: «مگر با سلاح هسته‌ای نمی‌توانند بر سوریه تسلط یابند.» (منبع: خبرگزاری رویترز 4 سپتامبر 2018م)

اعلام مخالفت امریکا به خاطر استفاده از سلاح هسته‌ای است و نه تسلط نظام بر سوریه. هم‌چنان در همین مورد، "جوزف دانفورد" رئیس ستاد مشترک نیروهای امریکائی به خاطر عملیات دقیق‌تر علیه تروریسم، خواهان گفتگوهای بیش‌تر بین ترک‌ها، سوری‌ها و روس‌ها شد و آن را روشی درست، بر عکس عملیات گسترده سنتی دانست. وی گفت: «پیشنهاد می‌نمایم تا عملیات مبارزه با تروریسم به شکلی صورت گیرد که میزان خطر کشتار غیرنظامیان را کاهش دهد.» (منبع: خبرگزاری رویترز 4 سپتامبر 2018م)

هرگاه امریکا خواسته باشد، مسئله حملات کیمیاوی را مطرح می‌کند؛ البته قبل از آن از نظام سوریه می‌خواهد تا این‌گونه حملات را انجام دهد تا به بهانه آن سیاست‌های خویش را تطبیق کند. نظام سوریه از حمایت گسترده امریکا مطمئن است؛ زیرا در غیر آن صورت، ایران و روسیه در سوریه مداخله نتوانسته و ترکیه و سعودی بالای گروه‌های مسلح فشار نمی‌آوردند که بر سر آتش بس‌ها توافق کنند و از مناطق عقب‌نشینی کرده تا نظام در آن تسلط یابد. هم‌چنان نظام جنایت‌کار بشار به جامعه جهانی و گفتگوهای "ژینو" برای کسب مشروعیت خود، مشروعیتی که در همان سال‌های نخست انقلاب از دست داده بود، رجوع نمی‌کرد.

2- امریکا به منظور حمایت از نظام برای روسیه اجازه داد تا به سوریه مداخله نظامی کند و روسیه، ایران و ملیشه‌ها این وظیفه مهم را انجام دادند و حال نظام بر قسمت‌های زیادی از اراضی سوریه تسلط یافته است و یکی از بارزترین مناطق باقی‌مانده، ادلب است.

اما روسیه از گیر افتادن در باطلاق سوریه رنج برده و می‌خواست تا با حمله بر ادلب، به بُن‌بست نظامی خویش خاتمه داده و خود را برای کارهای سیاسی فارغ کند. بر خلاف آن، امریکا قبل از پایان دادن به موضوع ادلب، قصد دارد تا راه‌حل سیاسی را ترتیب داده و با استفاده از آن، روسیه را به درازا کشیدن بُن‌بست نظامی‌اش در سوریه تهدید نماید و یا هم اگر روسیه به نقشه راه‌حل امریکا تن دهد، آن را کوتاه کند که بر اساس این نقشه امریکا برچیدن پایگاه‌های نظامی روسیه از سوریه به‌حیث پیش شرط راه‌حل سیاسی ترتیب شده امریکا مطرح خواهد شد و به واسطه امریکا، مخالفین نیز به برچیدن پایگاه‌ها به‌عنوان شرط راه‌حل اصرار خواهند ورزید. به این معنی که امریکا می‌خواهد غنیمت روسیه از سوریه فقط بازگشت به کشورش باشد. به همین دلیل ترکیه به حمایت از امریکا با حمله روسیه بر ادلب، که روسیه آمادگی کامل آن را داشت، مخالفت کرد.

3- روسیه پس از روی کار آمدن ترامپ مأموریت نظامی خویش را در سوریه بدون کدام افق سیاسی هم‌چنان ادامه داد. تسلط‌اش در "غوطه" به خاطر همکاری زیاد ترکیه کامل شد؛ یعنی به رضایت امریکا و به همین ترتیب بر جنوب تسلط یافت؛ ولی در عین زمان امریکا هرگونه گفتگو همراهی روسیه را در مورد سوریه رد می‌کند؛ در این اشاره‌ای است بر این که حکومت ترامپ حداقل قبل از کامل شدن مأموریت نظامی روسیه، هیچ‌گونه نقش سیاسی‌ای را به این کشور قائل نیست.

وقتی انقلاب مسلحانه سوریه در ادلب گردآورده شد، روسیه خواهان ادامه عملیات نظامی‌اش بود، نیروهای خود را تهدیدکنان جمع‌آوری کرده و در دریای مدیترانه مانوری با ناوهای بزرگ جنگی و موشک‌های استراتژیژیک هوائی برگزار نمود و در شرق مدیترانه

برای بار اول در تاریخ‌اش، فضای هوایی را بست. پس از آن روسیه خود را در مقابل تنگنای بزرگی یافته و شاهد اموری بود که در محاسبات‌اش وارد نشده بود و از آن جمله:

الف) مخالفت ترکیه برای عملیات وسیع در ادلب: ترکیه بر حمله فراگیر به ادلب موافقت نکرد و وزیر آن خواهان تثبیت تروریستان و جنگ با آن‌ها شده و راه‌اندازی جنگ فراگیر بر ادلب و مباران آن را درست ندانست. (منبع: عنب بلدی 14 اگست 2018م)

در اثنای اجلاس تهران که بین رؤسای جمهور روسیه، ترکیه و ایران دایر گردید، ترکیه به شکلی که برای روسیه غیرمنتظره بود، از حمله بر ادلب و و سرازیر شدن مهاجرین به سوی کشورش اظهار نگرانی کرد و در این که مبادا جنگ راه‌حل سیاسی سوریه را از بین ببرد، روسیه را در تنگنا قرار داد. به نقل از "یوم سابع": «رجب طیب اردوغان رئیس جمهور ترکیه امروز جمعه گفت: استمرار حملات بر شهر ادلب، که در تسلط مخالفین است، منجر به شکست روند راه‌حل سیاسی سوریه خواهد شد.» (منبع: یوم سابع 7 سپتمبر 2018م)

در اوج بهیوه مخالفت امریکا بر حمله روسیه به ادلب، ترکیه به نقاط تحت نظارت خود در ادلب سلاح بُرد و این نقاط مناطقی بود که طبق توافقی که همراهی روسیه و ایران صورت گرفته بود، از آن به نام مناطق "کاهش نزاع" یاد می‌شد. منابع میدانی و شاهدان عینی برای "اسکای نیوز عربی" بیان داشتند که یک‌تعداد از نیروهای نظامی ترکیه در روز یکشنبه بسوی شهر ادلب، قسمتی که گروه‌های مخالف سوریه و سایر گروه‌ها بر آن تسلط دارند، راهنمایی می‌شدند. منابع می‌افزایند که این نظامیان ترکیه از گذرگاه "کفرلوسین" به طرف شهر ادلب و حومه شمال سوریه سرازیر شده و همراهی خویشتانک‌ها، تجهیزات نظامی و مهمات داشتند. (منبع: اسکای نیوز عربی 9 سپتمبر 2018م)

به این ترتیب، ترکیه در مقابل بلند پروازی روسیه برای یک‌سره کردن کار گروه‌های مخالف مسلح سوریه در ادلب سدی قرار گرفت و همین موضوع باعث شد که نشست دوم بین اردوغان و پوتین در "سوچی" صورت گیرد؛ یعنی فقط بعد از 9 روز از نشست شان در تهران.

ب) نشانه‌هایی از تغییر موقف ایران: اما ایران به شکلی غیرمعمول در اجلاس تهران به تاریخ 7 سپتمبر 2018م، بین گروه‌های مسلح میانه‌رو و تروریسم تفکیک قائل شد؛ گویا از موقف مخالف جنگ اردوغان رئیس جمهور ترکیه حمایت می‌کرد و این بر عکس موقف روسیه بود. سپس مواضع ایران واضح‌تر شد. "محمد جواد ظریف" وزیرخارجۀ ایران به روز شنبه در اظهارات مطبوعاتی خویش گفت: «کشورش به این باور رسیده است که راه‌حل در سوریه سیاسی می‌باشد و نه نظامی.» وی در مصاحبه‌ای با روزنامه آلمانی "اشپیگل" اشاره‌ای به حمله نظامی بر منطقه کرده و گفت: «ایران سعی می‌کند که ادلب به "حمام خون" تبدیل نگردد.» (منبع: روزنامه زمان ترکی 15 سپتمبر 2018م) این موقف ایران اگر کامل گردیده و روسیه هم‌چنان بر جنگ ادلب اصرار می‌ورزید، خود را در جنگ ادلب تنها می‌یافت و توان پیشبرد تنهائی آن را نمی‌داشت.

ج) شاید برای روسیه خطرناک‌تر از همه این‌ها، موقف امریکا باشد که هشدار داده است: در صورت استفاده مواد کیمیاوی در ادلب، به سرعت طبل جنگ را به صدا در خواهد آورد و روسیه می‌داند که امریکا از طریق نظام سوریه، حملات کیمیاوی را در دست گرفته و بر آن تسلط دارد. به همین دلیل، روسیه به سرعت مخالفین مسلح را به آمادگی حمله کیمیاوی علیه خود متهم نمود تا حملات احتمالی آینده امریکا را توجیه کند؛ حتی انگلیس را در آن چه از آن "دسیسه کیمیاوی" یاد نمود، متهم کرد.

حملات امریکا بر سوریه، به صورت عموم روسیه را زیاد به تنگنا قرار می‌دهد؛ بلکه این بار حمله امریکا شدیدتر و گسترده‌تر خواهد بود. "جان بولتون" پس از سخنرانی‌اش در مورد سیاست و در خلال پاسخ دادن به سؤالات گفت: «ما در روزهای گذشته تلاش

نمودیم تا پیامی بفرستیم مبنی بر این که اگر برای بار دوم سلاح کیمیاوی استفاده گردد، پاسخی به مراتب سخت‌تر دریافت خواهند کرد. وی افزود: «گفته می‌توانم که ما همراهی انگلیس‌ها و فرانسوی‌ها که در این حملهٔ دومی با ما همگام خواهند بود، بر سر این موضوع مشوره نمودیم که اگر باری دیگر از سلاح‌های هسته‌ای استفاده گردد، منجر به پاسخ بسیار قوی خواهد شد.» (منبع: عربی 21، 10 سپتمبر 2018م)

نگرانی روسیه تنها از حملهٔ امریکا و غرب نیست که این کشور را در سوریه به تنگنا قرار می‌دهد؛ بلکه از این نیز در هراس است که نیروهایش در سوریه به مدتی طولانی باقی بمانند.

د) هم‌چنان حملات نظامی دولت یهود نیز در تصمیم روسیه مؤثر بود؛ زیرا به تاریخ 4 سپتمبر 2018م بر منطقهٔ "وادی عیون" نزدیک "مصیاف" غرب شهر "حماة" و منطقهٔ "انیاس" در حومهٔ شهر "طرطوس" که همهٔ این مناطق نزدیک پایگاه‌های نظامی روسیه و 50 کیلومتر از پایگاه "حمیمیم" روس فاصله داشتند، صورت گرفت. هم‌چنان بالای پایگاه روسیه در "طرطوس" و در اثنای مانورهای بزرگی که روسیه در دریای مدیترانه از 1-8 سپتمبر 2018م با مجموعهٔ بزرگی از ده‌ها قطعات بزرگ دریائی و نیروهای هوائی برگزار نمود، حملات صورت گرفت؛ از این مانورها به نام بزرگ‌ترین مانورهای روسیه در تاریخ معاصرش در دریای مدیترانه یاد می‌شود. حملات فوق از طرف دولت یهود، چالش بزرگ و بی‌سابقه‌ای برای روسیه به وجود آورد.

خبرگزاری نظام سوریه "سانا" گزارش داد که پدافند هوائی نظام اسد، یک تعداد از موشک‌هائی را که از طرف هواپیماهای اسرائیلی در "وادی عیون" در حومهٔ "حماة" شلیک شده بود، دفع کرده است. این خبرگزاری افزود: «سیستم پدافند هوائی سوریه یک تعداد از حملات موشکی هواپیماهای اسرائیلی را که در ارتفاعی پائین از غرب بیروت به طرف شمال در حرکت بوده و یک سلسله از مقرهای نظامی را در شهرهای "طرطوس" و "حماة" را مورد هدف قرار دادند، دفع کرده و این هواپیماهای مهاجم را مجبور به فرار نمودند.» (منبع: عربیه نت 4 سپتمبر 2018م)

دولت یهود جرئت این نوع حملات نظامی نزدیک به پایگاه‌های روسیه را بدون هماهنگی با امریکا ندارد و شاید این حملات حامل این پیام باشد که پدافند‌های هوائی (اس 500) روسی قادر به دفع تکنالوژی امریکائی نیست تا این که روسیه از تداوم بمباردمان غربی بر پایگاه‌های هواپیماهایش در هراس افتد.

ه) به این ترتیب، هواپیمای روسیه سقوط داده شده و روسیه را در تنگنای فعلی قرار داد. "ایگور کوناشینکوف" سخنگوی رسمی وزارت دفاع روسیه گفت: «دو تن از خلبان‌های اسرائیلی قصداً به پشت هواپیمای روسی پنهان شده که آن را در معرض آتش پدافند نظام سوریه قرار داده و سبب سقوط‌اش شدند.» وی اضافه نمود: «برای رادار اسرائیلی و هواپیمای "اف 16" مقدور نبود که طیارهٔ روسی را در دید داشته باشد؛ چنان‌چه می‌خواست در ارتفاع 5 کیلومتر نشست کند و با این همه عمداً این عمل تحریک آمیز را انجام دادند.» این هواپیما که از نوع "ایل-20" و 15 نظامی سرنشین داشت، سقوط نمود و در راه بازگشت به پایگاه هوائی "حمیمیم" نزدیک شهر ساحلی "لاذقیه" در شامگاه دوشنبه مورد تعرض "موشک‌های خصمانه" قرار گرفت. این سخنگو تأکید نموده گفت: «اسرائیل رهبر نیروهای روسیه را در سوریه در مورد این عملیات هشدار قبلی نداده و با ما کم‌تر از یک دقیقه از حمله، به تماس شدند و با این وقت کم ما قادر نبودیم تا این هواپیما را به منطقه‌ای امن هدایت کنیم.» (منبع: اسکای نیوز عربی 18 سپتمبر 2018م)

"ایگور کوناشینکوف" سخنگوی وزارت دفاع روسیه امروز سه شنبه 18 سپتمبر در مورد عدم اطلاع دادن دولت یهود به رهبر نیروهای روسیه در سوریه در مورد عملیات‌اش در نزدیکی "لاذقیه" گفت: «اسرائیل رهبر کل نیروهای روسی را در سوریه در مورد عملیات

طراحی شده‌اش مطلع نکرد و فقط این اطلاع کم‌تر از یک دقیقه قبل از حمله صورت گرفت که فرصت عقب‌نشینی این هواپیما به منطقه امن را نداد.» وی به این اشاره نمود که هواپیمای اسرائیلی در پشت هواپیمای روسی قرار گرفته تا این که هواپیمای روسی هدف سیستم دفاعی سوریه قرار گیرد. وی اضافه نموده گفت: «هواپیمای اسرائیلی قصداً در "لاذقیه" وضعیت اضطراری را خلق نمود و با 4 فروند هواپیمای اف 16 که مربوط نیروهای هوایی اسرائیلی بود، در 17 سپتمبر اهدافی را در نزدیک "لاذقیه" بمباردمان نمود و این بمباردمان از ارتفاعی پائین صورت گرفت.» وی تصریح داشت که این اجراءات غیرمسئولانه منجر به قتل 15 نظامی روس گردیده و این عمل مخالف روح شراکت روسیه و اسرائیل می‌باشد. (منبع: اسپوتنیک عربی نیوز 8 سپتمبر 2018م)

تمام شواهد فوق گواه بر این است که روسیه برای بیرون رفت از تنگنای ادلب قادر به راه‌حل نظامی نبوده و نیز قادر به تحمل اقدامات تنش‌آفرین دولت یهود که امریکا از آن حمایت می‌کند، نیست!

به این ترتیب، امریکا می‌خواهد تا روسیه در سوریه گیر مانده و نتواند از آن خارج شود؛ مگر این که راه‌حل سیاسی مطابق طرح امریکا را بپذیرد. "جان بولتون" مشاور امنیت ملی امریکا به روز چهارشنبه خلال مصاحبه ویژه با خبرگزاری رویترز اعلام نموده گفت: «روسیه در سوریه گیر مانده است و کسانی را جستجو می‌کند که بتوانند آن را در بازسازی سوریه‌ای پس از جنگ، یاری رسانند و این موضوع واشنگتن را اجازه می‌دهد تا همراهی موسکو وارد گفتگو شود.» وی هم‌چنان گفت: «واشنگتن در گفتگوها همراهی مسکو دست بالائی دارد؛ چون روسیه فعلاً در سوریه گیر مانده است.» وی افزود: «من فکر نمی‌کنم که آن‌ها(روس‌ها) خواسته باشند در آن‌جا(سوریه) باقی بمانند.» (منبع: اسپوتنیک نیوز عربی 22 اگست 2018م)

حال روسیه این سیاست امریکا را می‌داند و شاید این را نیز بداند که امریکا آن را در سوریه گیر انداخته است و فعلاً در سوریه گیر مانده و نمی‌تواند از آن خارج شود؛ مگر به اجازه‌ای امریکا؛ زیرا امریکا تمام ابزارهای مؤثر در سوریه را در اختیار دارد. به همین دلیل روسیه حملاتی را که برای یک‌سره کردن بحران ادلب آمادگی گرفته بود، نتوانست به روش خود، کامل کند؛ چون ترکیه به حمایت امریکا بر آن اعتراض نموده و ایران هم خاموشی اختیار کرد. هم‌چنان اجلاس 7 سپتمبر 2018م در اعتراف به نقشه روسیه برای حمله بر ادلب و پایان دادن بحران آن به روش روسیه، منجر به ناکامی شده و با گذشت فقط چند روز، نشست اردوغان و پوتین برگزار شد و در عوض حمله بر ادلب تصمیم گرفته شد که منطقه حائل ساخته شود و این همه از برکت امریکا صورت گرفت. خبرگزاری "نووستی" به تاریخ 18 ستامبر 2018م به قول یک تن از مسئولان خارجه امریکا نوشت: «ما از اتخاذ تدابیر روسیه و ترکیه به منظور منع حمله نظامی از طرف دولت اسد و هم‌پیمانان‌اش بر شهر ادلب، استقبال کرده و تشویق‌شان می‌کنیم.»

"ولادیمیر پوتین" رئیس جمهور روسیه روز دوشنبه توافقنامه همراه "رجب طیب اردوغان" همتای ترکی خویشت را اعلام نموده و از ایجاد منطقه حائل در شمال غرب ادلب خبر داد که با فرا رسیدن 15 اکتوبر زیر نظر هردو کشور عملی خواهد شد. ولادیمیر پوتین در پایان دیدار با همتای ترکی‌اش در سوچی روسیه گفت: «ما تصمیم گرفتیم در 15 اکتوبر سال جاری منطقه حائل به عرض بین 15 و 20 کیلومتر بر طول خط مرزی ایجاد کنیم.» پوتین این توافقنامه را ممثل راه‌حل جدید دانسته که پیشرفت در حل این مشکل را متحقق می‌کند. از طرفی هم، "سرگئی شویگو" وزیر دفاع روسیه برای خبرگزاری‌های روسیه اعلام نمود که این توافقنامه از حمله احتمالی بر آخرین پناهگاه گروه‌های مسلح سوری جلوگیری خواهد کرد و بر اساس خبرگزاری‌های "انترفاکس" و "تاس" در پاسخ به پرسشی در مورد این که آیا این توافقنامه به معنی منتفی کردن حمله نظامی بر ادلب است؟ وی در پاسخ گفت: «بلی.» در مقابل،

اردوغان در کنفرانس مطبوعاتی پس از اجلاس سوچی گفت: «روسیه گام‌های لازم برای ضمانت عدم حمله بر منطقه حائل را بر خواهد داشت.» (منبع: فرانس 24/ا ف ب 17 سپتمبر 2018م)

چنین شد که روسیه بمباردمان خویش را بر ادلب متوقف نموده و کشتی‌هایی که در دریای مدیترانه مانور می‌رفتند، برگرداند و هنوز هم مستقیم یا غیرمستقیم توسط ترکیه از امریکا برای یک‌سره کردن موضوع ادلب از طریق نظامی و قبل از راه‌حل سیاسی درخواست کمک می‌کند؛ مگر امریکا قبل از پایان دادن به موضوع ادلب از طریق نظامی، خواهان راه‌حل سیاسی است؛ چون از آن به‌حیث ابزار فشار برای تهدید روسیه در مورد پایگاه‌های آن کشور در سوریه استفاده نموده و سپس مخالفین نظام را انگیزه خواهد داد تا در راه‌حل سیاسی به موضوع پایگاه‌های روسیه اعتراض کنند. به عبارتی دیگر، اهتمام ترکیه و از پس آن امریکا به مانع شدن از حمله روسیه بر ادلب در قدم نخست برای مصلحت امریکاست و نه مانع شدن نظام از رسیدن به ادلب و یا هم‌حمایت از غیرنظامیان. وقتی روسیه به خواسته‌های امریکا تن داده و امریکا به راه‌حل سیاسی‌ای که می‌خواهد برسد، در آن هنگام مردم ادلب اعم از نظامیان و غیرنظامیان در منطقه حائل و غیرحائل، مباح‌الدم می‌گردند؛ چنان‌چه رفتارشان در گذشته در مناطق مختلف سوریه و جرائمی که در هر طرف مرتکب شدند، گواه این مدعاست.

4- این واقعیت موضع‌گیری‌های مؤثر جهانی و منطقوی در مسئله‌ای جنگ ادلب بود؛ مگر امری که ممکن است به اراده‌الله سبحانه وتعالی معادله را بر مواضع جهانی و منطقوی دگرگون کند، نقش احسان و استواری گروه‌های موجود در ادلب است که باید با صداقت و اخلاص نقش خویش را انجام دهند. گروه‌های مذکور به دو دسته تقسیم می‌شوند.

اول: گروه‌های نظامی تابع ترکیه و این گروه‌هایی اند که عقب‌نشینی‌ها و خیانت‌ها را در مناطق مختلف به اجراء در آورده و افکار مصالحه و آتش‌بس را به اثر فشار زیاد ترکیه مروج ساختند. رهبران این گروه‌ها خود را فروخته و غرق پول‌های سعودی گردیدند و این گروه‌هایی بودند که ترکیه آن‌ها را به گفتگوهای آستانه‌کشاند که نتیجه آن، ایجاد "مناطق کاهش نزاع" یعنی در عمل تسلط نظام و تسلیم مناطق به نظام بود. گروه‌های مذکور امروز در مقابل این حقیقت قرار گرفتند که از آن‌ها به‌حیث ابزاری برای تضعیف انقلاب سوریه و از دست دادن مناطق زیادی به اثر وعده‌های پوشالی ترکیه سوء استفاده شده است؛ چون صفوف این گروه‌ها از افرادی مخلص خالی نیست. در مورد فریب‌کاری ترکیه یک زمزمه قابل توجهی که در حال تبدیل شدن به صدای قابل شنیدن است، در بین‌شان می‌پیچد و اردوغان این امر را متوجه است. وی در اجلاس تهران همراهی پوتین رئیس‌جمهور روسیه و روحانی رئیس‌جمهور ایران از آن یاد نموده گفت: «مخالفین مسلح احساس می‌کنند بعد از تحولاتی که پس از ایجاد مناطق کاهش نزاع رو نما گردید، فریب خورده اند.» (منبع: الجزیره نت 7 سپتمبر 2018م)

اردوغان اذعان می‌دارد نقشه‌ای را که در فریب‌کاری گروه‌های سوری به کار برده است، به گروه‌های مسلح کشف شده است و از این مسئله در هراس است. این گروه‌ها تا حال جرئت این را به‌خود ندادند تا همراهی گروه‌هایی که راه‌حل صلح‌آمیز مطابق نقشه ترکیه را رد می‌کنند، بجنگند. انکشاف فریب‌کاری ترکیه ممکن است فرصتی برای این گروه‌ها باشد که اگر بالای‌شان حمله صورت گیرد، با شدت تمام بجنگند.

دوم: دسته دوم گروه‌هایی اند که غالباً رسانه‌ها از آن‌ها به‌نام "تروریستان" یاد می‌کنند و پس از کوچاندن تعداد زیاد انقلابیون از مناطق مختلف سوریه مانند "غوطه"، جنوب، "حمص" و شهر غربی "حلب" تعدادشان زیاد شده است و این نیروها بر بخش‌های مهمی از ادلب تسلط دارند و علی‌الرغم اختلاف در تعداد و میزان تسلیحات‌شان، نگرانی غرب از آن‌ها را می‌توان در آن‌چه که قبلاً

در گزارش‌های امریکائی در مورد سوریه ذکر می‌شد، خلاصه کرد. این گزارش‌ها می‌رساند که نیروهای "تندرو" مخالفین مسلح سوریه اگرچه تعدادشان زیاد نیست، با آن‌هم طراح جنگ‌های اصلی و بزرگ در سوریه اند. این بدان معناست که این‌ها نیروهایی قوی اند که شکست دادن‌شان آسان نیست. خاصاً این که ادلب آخرین منطقه انقلابیون به حساب رفته در آن محاصره شدند و راه گریز دیگری ندارند و به‌خاطر همین دلیل جنگ در آن سخت خواهد بود.

با این همه و به‌رغم بسیج نظامی بزرگی که روسیه برای تسخیر ادلب در نظر گرفته است، از ناحیه نظامی لزومی ندارد که این جنگ به نفع نظام رقم خورد؛ بلکه طول جنگ در ادلب و تمرکز نیروهای نظامی محلی و هم‌پیمانان‌اش در آن شاید باعث شود که انقلابیون مجدداً از مناطقی که از دست داده بودند، سر بر آورند. بدین ملحوظ، اگر این گروه‌ها با تمام انواع‌شان دین خویش را برای الله سبحانه و تعالی خالص گردانده و فرصت تنگنای روسیه را که نتیجه فشار امریکا برای تهدید آن است، غنیمت شمرده و از فریب ترکیه و مال سعودی خود را آزاد کنند و قبل از همه همواره این گفته الله سبحانه و تعالی را به‌یاد آورند، پیروز خواهند شد.

﴿كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ﴾

[بقره: 249]

ترجمه: چه بسیارند گروه‌های اندکی که به فرمان الله (سبحانه و تعالی) توفیق نصیب‌شان شده است و بر گروه‌های فراوانی چیره شده‌اند.

اگر این گروه‌ها مطیع نشده و سر تسلیم فرود نیاورند، دین الله سبحانه و تعالی را با صدق و اخلاص نصرت نمایند، در آن هنگام خواهد بود که نقشه‌های دشمنان اسلام و مسلمین نابود شده و آن‌ها را نومیدانه از ادلب خواهند راند.

﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾

[حج: 40]

ترجمه: و به‌طور مسلم الله (سبحانه و تعالی) یاری می‌دهد کسانی را که (با دفاع از آئین) او را یاری دهند. الله (سبحانه و تعالی) نیرومند و چیره است (و با قدرت نامحدودی که دارد، یاران خود را پیروز می‌گرداند و چیزی نمی‌تواند او را درمانده کند و از تحقق وعده‌هایش جلوگیری نماید).

12 محرم الحرام 1440 هـ.ق

22 سپتمبر 2018 م